

SCENA PLASTYCZNA KUL

Założycielem i dyrektorem artystycznym Sceny Plastycznej KUL w Lublinie jest LESZEK MĄDZIK. Od 1967 roku zrealizował następujące spektakle autorskie: *Ecce Homo* (1970), *Narodzenia* (1971), *Wieczera* (1972), *Włókna* (1973), *Ikar* (1974), *Piętno* (1975), *Zielnik* (1976), *Wilgoć* (1978), *Wędrownie* (1980), *Brzeg* (1983), *Pętanie* (1986), *Wrota* (1989), *Tchnienie* (1992), *Szczelina* (1994).

Leszek Mądzik brał udział ze swymi spektaklami i wystawami w kilkudziesięciu międzynarodowych festiwalach teatralnych. Prowadził także zajęcia ze studentami i realizował spektakle w Akademii Teatralnej w Helsinkach, w Akademii Sztuki w Berlinie, w Akademii Sztuki w Amsterdamie i na Uniwersytecie w Buffalo.

Artysta jest laureatem wielu nagród, m.in.: Nagrody im. świętego Brata Alberta za wstęgi sakralne w sztuce, Nagrody Polskiego Ośrodka ITI za propagowanie polskiej kultury teatralnej za granicą, Nagrody Ministra Spraw Zagranicznych RP Krzysztofa Skubiszewskiego za osiągnięcia w rozpowszechnianiu kultury polskiej na świecie, Nagrody Specjalnej na Międzynarodowym Festiwalu „A World Class AACT” w Racine (USA), Nagrody krytyków na Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Eksperymentalnych Kair '91 za spektakl *Wilgoć*, Nagrody Światowego Festiwalu Teatralnego w Toyamie (Japonia) za spektakl *Zielnik*, a także szeregu nagród specjalnych, wyróżnień i Grand Prix na różnych festiwalach i przeglądach sztuki. W ubiegłym roku kierowana przez niego Scena Plastyczna KUL otrzymała medal za zasługi dla Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Leszek Mądzik jest profesorem w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, pełni także funkcję konsultanta w Komisji Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu.

„Treści spektakli L. Mądziaka [...] odnoszą się zawsze do fundamentalnych przeżyć doznawanych na różnych etapach drogi ludzkiego życia, a także do bytu ludzkiego w całości. Cierpienie, miłość, śmierć, tęsknota, pożądanie, lęk, zmysłowa radość czy przerażenie, wyznaczają skalę istnienia, poziom refleksji dążącej do uchwycenia sensu życia, wymiar zawartej w nim duchowości. Katharsis miesza się z tragizmem, wzruszenie z niepokojem, dobro ze złem. [...] Jego aktywność skierowana na drążenie krańcowych stanów bytu wytwarza ostatecznie przy oglądaniu spektakli poczucie dotykania Tajemnicy – niepełnej w przeżyciu i niejasnej dla intelektu, ale gwarantującej rację ludzkiej drogi. Odbiorca dociera do tajemnicy, zwanej Ładem, Kosmosem, Bogiem”.

Leszek Mądzik *Wędrownie*

Zygmunt Konieczny – muzyka

Waldemar Stachura – realizacja akustyczna i światło

Aula WSP, ul. Waszyngtona 4/8

2 maja godz. 17.00 i 20.00